

List izhaja
dvakrat na mesec.
Posamezna št. 75p
Naročnina
mesečno 150 D.
Rokopis se ne
vračajo.
Ne frankirana pisma
se ne sprejemajo.

VOJNI INVALID

Poštnina plačana
v gotovini.

Uredništvo in
upravnništvo v
Št. Peterski
vojašnici.

Olasilo izvršnega odbora udruženja vojnih invalidov, vdov in sirot kraljevine SHS.

Letošnji redni občni zbor izvršnega odbora se vrši dne 25. marca 1925 v Ljubljani. — Kraj, čas in dnevni red se objavi potom okrožnic in natančneje v »Vojnem Invalidu« ter v drugem časopisju.

Nevarnost duševne vrste.

Razvoj invalidskega vprašanja v naši državi je pokazal jasno, da težak položaj, v katerem živi naš invalidski stan, ni toliko posledica težkih materijelnih prilik, s katerimi se bori naša država, nego posledica razumevanja in stališča naših državljanov, ki so odločevali v invalidskem vprašanju in od katerih je bila odvisna usoda invalidov. Mi smo videli, da so naši državni razumevali invalidsko vprašanje kot nekako neprijetno in težko dolžnost, kot pezo, katere se je treba čimprej in docela osvoboditi. Mesto da iz invalidskega vprašanja ustvarijo stvar narodnega spoštovanja in vzvišene dolžnosti in da v invalidskem stanu ustvarijo vir narodnega idealizma, so s svojim delom storili, da se med narodom na invalidsko vprašanje gleda kot na nekako narodno in državno težavo in neprijetnost in da se zahteve invalidov, teh težko izkušenih in uničenih ljudi-državljanov smatrajo kot zahteve nezadovoljnežev in prevratnih elementov in puntarjev.

Da je to, kar smo sedaj zapisali resnica, se najde lahko dokaz ne samo v načinu, kako so se reševale splošne, osnovne in glavne potrebe in želje našega invalidskega stanu, nego celo v zavlačevanju in odklanjanju v malenkostih, katere bi bilo treba dati posameznikom. Država, oziroma njeni zastopniki, držali so se in se še vedno drže napram invalidskemu stanu kot kamen, kateri nima srca, da bi dal beraču tudi tisto drobtino kruha, katerega sam ne more snesti in katerega bo moral itak vreči proč, ker mu izplesni. Država ni bila prijazna invalidskemu stanu niti v takih malenkostih, katere bi jo zelo malo ali sploh nič stale. Kakor da je to nekaka nevarnost za državo, če bi bili vojni invalidi njeni najboljši državljani v nji in z njo zadovoljni. Sodeč po vsem tem, se nam zdi, da imajo naši državni neke docela posebne in nenavadne pojme o državi in njenih ciljih.

Z nekoliko dobre volje in razumevanjem, z majhnimi žrtvami, katere dovoljujejo težke materijalne okolščine v naši državi, bi sicer še ne bilo rešeno vprašanje invalidskih potreb, ali bilo bi vsaj rešeno vprašanje invalidskega nezadovoljstva. Rečem, z majhnimi žrtvami. Ali kljub materijalnim težavam v naši državi, katere so zopet krivi državni, bi se dalo z davki, ki jih plačujejo davkoplačevalci in z drugimi dohodki in reparacijami doseči, da bi se dalo invalidom to, kar jim gre, ako bi jih bila volja invalidsko vprašanje urediti. Ako bi naši visokoizobraženi državni imeli samo polovico tiste uvidevnosti in plemenitosti naših komaj za silo pismenih, pohabljenih invalidov, to bi bila naša državi prihranjena velika sramota, ki nosi v sebi kali velike škode.

Naš narod, posebno pa v svojih visokih slojih, iz katerih se rekrutirajo tisti, ki na invalidskem nebu vedrijo in oblačijo, ali, če že hočete, samo oblačijo, kaže neko čudno in verjetno prehodno duševno stanje. Primitivni idealizem in sočustvovanje so se izgubili, a njihova mesta ni zavzela logika in morala kulturnih in civiliziranih narodov. Vedenje naših državljanov napram našim vojnim invalidom se ne more upravičiti ne pred zdravim razumom in čistim srcem preprostega človeka, niti pred vzgojo izobraženega človeka.

V polprimitivno-polkulturnem duhu naših oblastnikov, ki se odlikujejo s svojimi negativnimi osebnostmi, leži glavna težava in glavna ne-

varnost za rešitev invalidskega vprašanja. Bolno pojmovanje naših veličin je naš glavni sovražnik. Proti njim moramo biti glavno in odločilno bitko. A za to bitko, izid katere bo dober ali slab invalidski zakon, moramo biti dobro pripravljeni, ako hočemo, da bo zmaga na naši strani. Zakaj mnogokrat se je težje boriti s pojmi, nego proti sili.

Ali baš zato, ker se ne bo šlo toliko za vprašanje interesa države, in niti interesa poedincev, kolikor za pojme tistih, od katerih naj dobimo naš zakon, mi moramo biti odločni, da ne priznamo za rešitev invalidskega vprašanja tistega zakona, ki ne bo zadovoljil minimuma, katerega zahtevamo. (Po »Ratnem Invalidu«.)

Nekaj misli po volitvah.

Mi invalidi znamo, kaj je bitka, ker smo to okusili na prav mesarski način. V to bitko ali v bitke smo šli kot zdravi čvrsti fantje in možje, nazaj smo se vračali s kaljo smrti v prsih, pohabljeni in razmesarjeni. Komu v korist? Sebi? Odgovori si lahko vsak sam dovolj jasno in razločno.

Tej krvavi bitki podobna se je vršila v Jugoslaviji cele tedne, a odločilna je bila 8. februarja. Mesto svinčenk so se tiho in sramežljivo trkljale gumijeve kroglice v volilne škrinje. Koliko strašnih besed se je napisalo tekom volilne kampanje, koliko grdih besed, človeka nedostojnih. Drug na drugega so vlivali cela vedra nesnage, vlačili na dan vsemogoče resnične in izmišljene grehe, samo da omajejo pozicijo sovražnika — strelske jarke in okope — ki so tu slučajno napravljene iz ljudi.

Kakšni programi so se pisali, kakšne obljube so se dajale povsod, samo da bo »okop« čim trdnjši.

Tudi invalidom se je nekaj obljubilo. Nekaj se je dalo, 2 Din več približno na mesec, 4000 vdovam v Sloveniji toliko, kakor enemu polkovniku v Srbiji. Več ni potrebno, ker iz teh ljudi niso »okopi« trdni in kdove kaj vredni.

In tako se je po 8. februarju proglasila zmaga enih in drugih, a svet se vrti vkljub temu, kakor se je vrtel. Invalid, vojna vdova in sirota gladujejo in umirajo kakor prej in — vse je po starem.

V Sloveniji so izvoljeni:

SLS je dobila 20 mandatov, SDS je dobila 2 mandata, Radičevci so dobili 3, Samost. kmet-ska stranka 1.

V celi Jugoslaviji ima narodni blok večino, ki pa je neznatna.

Pa kaj nam to mar.

Invalidi se nismo udeleževali tega odvratnega boja kot taki. Vsak invalid je gotovo politično opredeljen in je kot član ene ali druge stranke vršil svojo državljansko pravico. Nekaj malega se je skušalo res narediti, ustvariti nekako stranko »Ujedinjenje«, kateremu je odgovorni urednik Meznarič, je to tudi pisalo, nekaj shodov je baje tudi bilo, kandidatne liste so se zamudile itd., no nič hudega. Javnost je že invalide bolj neprijazno pogledala, češ, kaj pa hočete, kdo pa ste, kam spadate in enako. »Narodni Dnevnik« je tudi imel poleg svoje četrt in tako je ta majhna senzacija šla mimo dogodkov volilnega boja.

Danes se je že začelo zopet vse normalno, po starem, kakor je bilo. Jeza pojenjuje, nasprotstva so se »djala zopet v rezervo za druge slučaje«, mi invalidi, vojne vdove in sirote pa gle-

damo. Čakamo in poslušamo. Ali je kje kak glas, da bi zvedeli za svojo usodo in kako je z našim zakonom?!

Pač pišejo še nekaj časopisi.

Projekt invalidskega zakona, ki je strmoglavil vlado pred volitvami in je bil od kralja podpisan, je baje, tako vsaj poročajo dnevni listi, (koliko je resnice se še ni dalo med tem poveriti) temeljito predelan. Kako? Na boljše? Potem nimamo nič proti. Če je pa na slabše, pa protestiramo odločno. Z vso energijo in ogorčenostjo protestiramo. Kaj ste se državljani Jugoslavije zato tako pljuvali med seboj, da nam revnim, bolnim in pohabljenim siromakom naš zakon, na katerega čakamo in se borimo zanj celih šest let, pohabite in nas tako še bolj udarite? Radi bi jasnosti, zahtevamo jo. Kdo je delal in predelaval invalidski zakonski projekt, Brez zastopstva »Udruženja« je to nedopustno.

To torej je ta vojna, ta gumijastokroglična bitka prinesla.

Nevesele so misli invalidov, vdov in sirot bile pred 8. februarjem. Nevesele so misli sedaj po 8. februarju. Dajte, ki ste mogočni, da se nam razvedrijo obrazi.

Početek našega zadrugarstva

Dne 14. januarja t. l. se je izvršil v Zemunu ustanovni občni zbor »Proizvodne nabavljalne zadruge vojnih invalidov«. Sprejeta so bila pravila in izvoljen upravni ter nadzorni odbor zadruge.

Ustanovitelji so sledeči:

1. Sreten Čajetinac, barvar, Beograd;
2. Dragoljub Džordžević, krojač v Zemunu;
3. Aleksander Simenunović, krojač v Zemunu;
4. Jelenko Merančič, barvar v Zemunu;
5. Života Planič, pletar v Zemunu;
6. Jovan Jovanović iz Zemuna;
7. Novak Avramović, kovač iz Beograda;
8. Branko Janačković, brivec iz Zemuna;
9. Jelecije Kovačević, opankar iz Beograda;
10. Živan Janković, ščetar iz Zemuna;
11. Djura Medić, mizar iz Zemuna;
12. Nikola Petković, mizar iz Beograda;
13. Sreto Popov, mizar iz Zemuna;
14. Hristifor Petrović, ključavničar iz Zemuna.

Podporni zadrugarji:

1. Peter Lazarević, invalid - polkovnik v Beogradu;
2. Božidar Nedić, invalid - kapetan v Beogradu;
3. Aca Ilić, invalid - podpolkovnik v Beogradu;
4. Konstantin Ivanović, uradnik v Beogradu;
5. Dr. Fran Jež, odvetnik v Beogradu;
6. Mihajlo Avramović, predsednik kmetijske zadruge v Beogradu;
7. Milan Alić, bančni uradnik v Beogradu.

G. Novak Avramović je otvoril ustanovni občni zbor s pojasnilom cilja zadruge in da se ustreže zahtevam ministrstva za socialno politiko, ki je prepustilo v ta namen vse delavnice zavoda za slepce v Zemunu.

Po predlogu g. dr. Ježa so bila takoj prečitana pravila, katere so se po kratki diskusiji enoglasno sprejela z malimi izpremembami.

Nato so se gori navedenemu odboru izrekle popolne pravice, kakor jih ima redni odbor po pravilih z naročilom, da pripravi vse predloge za izredni občni zbor.

Izvoljena sta bila nato upravni in nadzorni odbor. Upravni odbor: Predsednik Aca Ilić, namestnik Sreten Čajetinec. Člani odbora Jovan Jovanović, Novak Avramović in Banko Janačković. Nadzorni odbor preds. Milan Ilić, namestnik Jelenko Nerančič. Člani odbora: dr. Fran Jež, Božidar Nedić in Miljutin Mrvaljević.

Predsednik tov. Aca Ilić je zavzel mesto z zahvalo na vse one, ki so pripomogli do ustano-

vitve. Dr. Savo Stojanović je bil pooblaščen, da protokolira zadrugo in njena pravila.

Mika Avramović je govoril o cilju na kar je bil ustanovni občni zbor zaključen.

Sedaj ko imamo ustanovljeno prvo invalidsko zadrugo je treba, da se nekoliko približje seznanimo z njenim ustrojem, ker se lahko takoj poslužimo njenih ugodnosti oziroma jo razširimo na naš teritorij. Znano je, da je naš dolgoletni cilj priti čimprej do svoje produktivne zadruge.

Po pravilih ima zadruga delavne (izvršujoče) in podporne člane. Delavni član more biti oseba, ki stanuje v naši državi in opravlja kako obrt. V tem slučaju more tak zadrugar tudi nabavljati neizgotovljen material od zadruge za svoj obrt. Toda na ta način je obvezan, da svoje izdelke na zahtevo zadruge v kolikor jih ne more sam doma prodati, odstopi zadrugi po ugotovljenih cenah, zadruga pa jih proda v svojih prodajalnah.

Na ta način lahko zadrugar, ki živi v notranjosti države in ne more zapustiti svojega stanovišča, nabavlja samo material od zadruge za svojo obrt po zmerni ceni ter se mu daje možnost, da vse izdelke, kolikor jih ne more doma razpečati proda zadrugi. S tem ne uničuje svojega kapitala v izdlekih, ki bi znali drugače čakati na prodajo, temveč mu iste sproti odkupuje zadruga, kolikor jih izdelava tako, da ima vedno stalni posel.

Delavni zadrugar more biti vsak vojni invalid ali član njegove družine, dalje vsaka vojna vdova in sirota.

Vse te osebe morejo vstopiti tudi v učenje poedinih obrtov. V tem slučaju se za dobo učenja ne smatrajo za člane zadruge, kadar pa se izuče in polože izpit, potem morejo vstopiti za člane zadruge. Zadruga bo poskrbela za ustanovitev delavnic za ženske, da se bo omogočil zaslužek vojnim vdovam in sirotam ženskega spola.

Kdor želi vstopiti kot zadrugar, ali kot učenec v zadrugo, mora napraviti prošnjo na upravni odbor zadruge in jo poslati preko svoje organizacije.

Oseba, ki želi vstopiti za delavnega zadrugarja, mora navesti v prošnjah, da je vojni invalid, član invalidove družine, vojna vdova ali sirota. Dalje, kje prebiva, kakšen obrt ima, kdaj in kje se ga je izučil, ali želi delati v skupni delavnici ali ne in koliko let je star. K prošnji priloži prepis uverenja, s katerim mu je priznana pokojnina ter dokumente o izučenem obrtu.

Oseba, ki želi biti sprejeta v učenje v zadrugo, mora navesti, da je vojni invalid, član invalidove družine, vojna vdova ali sirota, leta starosti, bivališče, katero obrt si želi učiti in kakšne šole je izvršil. K prošnji mora priložiti prepis uverenja. Deca mora priložiti tudi odobrenje očeta, matere ali varuha, potrjeno od pristojne varstvene oblasti.

Katere delavnice se bodo kot skupne otvorile zavisi od vrste obrtov za katere se bodo člani prijavili.

Za sedaj obstoje sledeče delavnice: mehanična, ključavničarska, knjigoveška, vlivnica železa in metala, mizarska, pleskarska in električna centrala.

Poleg teh delavnic pa obstoje za sedaj še pod državno upravo, kovaška, kolarska, kroja-

ška, opankarska, čevljarska, sedlarska, pletarska, brivska in tkalnica.

Z državo se vodijo pregovori, da odstopi zadrugi tudi v prednavedenem odstavku navedene delavnice.

Za one obrte, za katere zadruga nima strokovnjakov invalidov, a se bodo javili člani, ki bi se takih obrtov želeli učiti, bo uprava najela strakovnjake neinvalidne.

Po šestih letih si je invalidska organizacija vendar priborila svojo lastno zadrugo podjetje, ki bo nudilo marsikomu koristi, bodisi na gospodarskem ali materijelnem stališču.

Stremljenje po katerem se prizadeva tudi naš izvršni odbor že dolgo časa, se pričinja udeleževati.

Središnji odbor, podprt od ministrstva za socialno politiko, je z združenimi močmi otvoril lastne invalidske zadrugne delavnice, ki jih bo potom ustroja polagoma razširil na vse pokrajine.

Zalibog smo imeli pri naših stremljenjih in delovanju precejšnje zapreke. Tako se izvršni odbor v Ljubljani bori že precejšnjo dobo, da bi ga vlada podprla pri ustanovitvi zadrugnih delavnic s tem, da bi mu naklonila stavbo na Mirju in razno orodje, ki je odveč v državni protezni delavnici.

Upamo pa, da bo polagoma po vzorcu kakor se je zgodilo v Zemunu, da je država izročila vse svoje delavnice udruženju v zadrugne namene, to storila tudi pri nas v Sloveniji.

Na ta način nam bo mogoče razviti svojo zadrugo v zadostnem obsegu. Priprave so v polnem teku in pričakujemo, da bo naša novoustanovljena zadruga razvila svoje delovanje v kratkem tudi pri nas.

Že sedaj priporočamo vsem našim članom, ako se mislijo poslužiti bodisi glede svojih obrtov, ali pri učenju novoustanovljene zadruge, da se prijavijo potom svojih podružnic. Ugodnosti, po kateri morejo dobavljati material od zadruge in delati za zadrugo v svojih delavnicah doma, mislimo, da bo prišla marsikomu prav posebno, ker vlada danes precejšnja brezposelnost.

V kratkem pa pričakujemo prenos naše zadruge tudi v Slovenijo.

Tako bo izpolnjena naša dolgoletna želja.

Plačevanje nezaščitenih trafikantov.

V § 48. pravilnika k začasnemu invalidskemu zakonu je določeno, da morajo vsi oni trafikanti, ki obdrže nadalje trafike kot nezaščiteni, oddajati Udruženju vojnih invalidov, gotove odstotke kosmatega donosa.

V tem pogledu je bilo med nekaterimi nezaščitenimi trafikanti in našim udruženjem precej nesporazuma. Posamezne podružnice so sklenile z nezaščitenimi trafikanti reverze za gotove odstotke dohodkov. Ker pa so se nekateri trafikanti tudi na reverze upirali oddajati, je udruženje odstopilo zadevo v razsojo Delegaciji ministrstva finanč v Ljubljani.

Ista je naročila podrejenima fin. okrajnima ravnateljstvom v Ljubljani in Maxiboru, da podučita vse finančne kontrole, kako naj se po-

stopa pri izračunavanju procentov in sicer da pripada 1—2% kosmatega donosa udruženju vojnih invalidov. Ker je bilo še nejasno, kako je mišljeno 1—2% kosmatega donosa, ali 1—2% od vsote, ki pripada trafikantom po onih 5% katere dobivajo kot provizijo, ali 1—2% od 5 odstotkov tako, da bi trafikantu ostali le 3 ali 4%.

Prve vsote izračunane od »vsote provizije« bi bile premalenkostne in ne bi imele nobenega smisla. Zato je udruženje zastopalo stališče, da mu pripada 1 ali 2% od 5 odstotkov, trafikantu pa 3 ali 4%.

Izvršni odbor se je obrnil ponovno na finančno okrajno ravnateljstvo, da natančno fiksira zaračunavanje procentov udruženja in sicer po stališču (1—2% od 5%).

Nato pa je začelo finančno okrajno ravnateljstvo postopati na ta način, da samo določi vsakemu nezaščitenemu trafikantu, koliko mora plačevati udruženju in sicer mu vsoto kar fiksira.

Obenem pa je obvestilo izvršni odbor, da velja pri tem načelo izraženo v okrožnicah na vse finančne kontrole z dne 13. novembra 1924, št. 9422.

Kakor že rečeno je tamkaj izraženo samo načelo 1—2% kosmatega donosa in nič drugega.

Vendar pa ako finančno ravnateljstvo samo določi vsote, dotične veljajo in bi bila na ta način zadeva pojasnjena.

Te vsote pa se še vedno ne skladajo z našim načelom in bomo morali v tem oziru zavzeti stališče, da ne dobivamo tako malenkostnih zneskov kakor jih predpisuje finančna uprava.

Potom reverzov dobivamo več. Toliko pa je finančno ravnateljstvo odločilo z odlokom od 20. januarja 1925, št. 2352/7, da imajo oni trafikanti, katerim se je pred odlokom na vse finančne kontrole z dne 13. novembra 1924, št. 9422 naložilo plačevanje gotovih odstotkov od nabavljenega in prodanega tobaka te odstotke še nadalje odvajati Udruženju invalidov.

Na ta način veljajo še vsi naši prejšnji reverzi in so podružnice upravičene še nadalje po njihovih obvezah zahtevati provizijo. Po novem pa kakor omenjeno, določi finančna uprava vsote, ki jih dobivajo podružnice.

Naši igralci.

Organizacija nas je napotila tudi na dramatično polje. Imeli smo že precej gledaliških predstav, katere so nudile organizaciji materijelne ugodnosti, naši publiki pa dokaj razvedrila.

Naše igre so odvisne vselej od ljudi, ki imajo voljo in pogum kot diletantje nastopati. Bili so že časi, ko smo se jako dobro gibali na odru, potem pa zopet mrtvilo, ker so nas zapustili igralci. Zadnji čas moramo priznati, da je postala naša igra zelo agilna in popolna kot še nikdar. Pri tem gre prednost nekaterim vrlim tovarišem, ki so sedaj v invalidskem domu v Ljubljani in ki imajo najlepše zanimanje in tudi usposobljenost za igro. V invalidskem domu so kot gojenci priradili že par prav lepih predstav, poleg tega pa nekateri prav agilno pomagajo udruženju, da za more razvijati svoj dramatični odsek. Naučili in predvajali smo par prvovrstnih iger novejšega izvora, ki zahtevajo precej sposobnosti in prizadevanja. Tako smo prišli od tragične »Veleje« na

limi bradami, oblečeni v črne plašče, ki so bili obšiti z ozkimi modrimi trakovi. Na glavi so nosili trioglate čepice. Papirji so ležali pred njimi, a na steni nad glavo moža, sedečega sredi ostalih deh, ki je bil videti najstarejši, je visela ura in tik-takala natančno po taktu, kakor da šteje korake časa, neutrudljivo mimo bežečega...

»Kdo so, ki sede na tribuni, vsi z belimi bradami?«

»Sodniki. Tisti, ki merijo greh grešnika in dele pravico, natančno, kakor je pisano v knjigah. On, ki sedi na sredi, pod tisto uro, je predsednik.«

A tam, na levi, glej dvanajsterico! To so porotniki.

»Kakšen pa je njih posel?«

»O, važni ljudje so porotniki. Oni poslušajo, kako odkriva tožnik greh v človeku in ga jim kaže z vso spretnostjo rablja. Prevdarjajo zagovor človeka, ki ga je tožnik pred njihovimi očmi razmesaril in tehtajo samaritanski poskus zagovornika, ki šije razmesarjenega in skuša ozaljšati greh in slaviti storilca. Oni so, ki morajo slišati vse, da lahko potem izrečejo pravično sodbo.«

Ogledal sem se. Za menoj so sedeli in stali ljudje. Moški in ženske.

»Kaj pa hočejo tisti ljudje za nama?«

To je javnost. Ona posluša iz radovednosti, iz zabave, iz navade, kakor je sestavljena javnost.

»In ženske?« »Ženske so glavni del javnosti. Gledati greh in se zabavati z njim, to je njih veselje...«

Ali pogledj tiste tam, — s ščipalnik na nosovih? ... To so časnikarji. Ljudje, ki pišejo časopise. Ej, urno znajo pisati... Oni napišejo vse, kar boš videl in slišal, da lahko potem čitajo tisti, ki niso tukaj in imajo denar, da si kupijo časopise. Še sodniki si jih bodo kupili in porotniki, tožnik in zagovornik in mnogi, ki so tukaj in poslušajo.«

»Zakaj kupujejo tisto, ko pa sami slišijo in vidijo?«

»To, kar je napisano, je lepše in verjetnejše, nego to, kar se vidi in kar se sliši. Poleg tega bodo tam sodniki iskali svojo nepristranost, tožnik svojo neomahljivost in ogorčenost, a zagovornik svojo spretnost in usmiljenost. Porotniki pa svojo pravičnost.«

(Nadaljevanje.)

Homo homini lupus.

Odlomek iz »Zgodbe mojega drugega »Jaza«.

Pa me je potrkal na ramo moj drugi »Jaz« in rekel:

»Pojdi!«

Vzdignil sem se brez ugovora. Stopila sva na cesto. Nisem štel korakov, ne gledal na uro, da bi vedel dolgost tisti cesti. Ko sva prišla do velike palače, okna katera so bila razsvetljena, sem vprašal kakor bi poznal cilj potovanja in konec ceste:

»Tukaj?«

»Tukaj,« je potrdil moj spremljevalec.

Vstopila sva v dvorano, visoko in dolgo, vso obliko s svetlo.

V dvorani je bila tišina. Sedeli so tam ljudje v klopih, kakor v šolskih sobanah. Sedeli so pri mizah, na tribuni stoječih. Niso pa sedeli, kakor sede ljudje, ko jih je mnogo s polglasnim šepetom, nego hladno in v nekakšnem pričakovanju.

»Kje sva,« sem vprašal.

»V sodni dvorani,« je odgovoril moj spremljevalec. »V dvorani, kjer sodi človek človeka.«

Na tribuni je stala miza, z zelenim suknom pogrnjena. Trije možje so sedeli tam, vsi z be-

»Svatbo Krečinskega«, polno ruskih izvirnih prizorov, šeg in običajev. Z velikim umevanjem in priznanjem smo predstavljali te igre po različnih odrih.

Priznanje jih je utrjevalo in takoj so se naši igralci polotili še težjega dela, ki zahteva poleg vsega predvajanja precej gibčnosti in mimike. Naštudirali so »Charleyevo tetko«, polno komike in najsmešnejših prizorov. Imeli so že premijero, ki je pokazala nad vse pričakovanje dobro sliko. Človek pozabi popolnoma, da jo igrajo tudi telesno pohabljeni invalidi.

Zagrinjalo se odpre in pred seboj imamo Charleya in Jacka, dva živahna angleška dijaka, kakor da bi ne izvirala iz naših članov, kakršne smo vajeni vsak dan videti v Ljubljani. Poleg njih se kreta »Babo«, preoblečen v staro teto, ki jo je po kretnjah in glasu študiral menda še v sanjah. Nič bolj pravega kontrasta ni mogel dobiti v pravi teti »Doni Luciji«, ki zna najti s svojo igralsko spretnostjo sploh vsak moment, čeprav se izgovarja, da ne pozna komike.

Brassettu se vidi, da ume dobro izpolniti ponižnost sluge, postava mu pristoja, zato pa tudi Miciko spravi v prav živahno razpoloženje, ker ve, da ima pravega partnerja. Spittique spravlja s svojim melodičnim organom in nad vse spretnim zasledovanjem tete celo igralce v smeh. Žal, bolj melanholične morajo biti Kitti, Ana in Ela, ker so pač po svoji naravi izbrane za resne vloge. Zato razumejo dobro svoj položaj. Še ata »Francis« so pokazali, dasi jim ni bilo všeč, kako spretno se mora držati mlada družba v veselih uricah. Ta odstavek naj velja našim vrlim igralcem. Vse to smo opazili na njih. Zato jih pripomočemo našim odrom, da jih po možnosti povabijo.

„DEVETI JANUAR“ IN „ZAPRTA VRATA“

sta dve krasni knjigi, ki stane vsaka 7:50 Din. Naročniki »Vojnega Invalida« jo dobe po znižani ceni, t. j. po 5 Din vsaka. Naročajte po čeku, ki je bil priložen v zadnji številki »Vojnega Invalida«.

Naše gibanje.

Pazite podružnice: One podružnice, ki še niso izvršile letošnjih rednih občnih zborov se opozarjajo, da skličejo občne zборе takoj, ker se morajo po pravilih izvoliti podružnični občni zbori najkasneje do 1. marca.

Na redni letni občni zbor izvršnega odbora morajo podružnice poslati izključno novoizvoljene delegate.

Opozarjamo, da bo verifikacijski odbor izvršne skupščine smel priznati le one delegate, ki so bili izvoljeni na podružničnih občnih zbora, ali pa izvoljene namestnike. Drugi delegati ne bodo priznani. Podružnice še enkrat opozarjamo, da mora vsaka takoj po izvršnem občnem zboru poslati izvršnemu odboru v Ljubljano prepis zapisnika občnega zbora ter javiti izvoljeni odbor, delegata in namestnika. Paziti je treba natančno, da se nikjer ne pozabi izvoliti delegata in namestnika.

Naročniki. Uprava lista vas prosi, da poravnate naročnino za nazaj in naprej po položnicah, ki so bile že v prejšnjih številkah priložene. Vsak mora ostati naročnik in pridobiti novih naročnikov. Zbirajte za tiskovni sklad. Nikjer ne sme manjkati našega stanovskega glasila.

Iz Celja. Po zahtevi občnega zbora objavlja podružnica U. V. I. v Celju ikazanih članov, katerim se je v l. 1924 nakazala podpora iz podružnične blagajne. In sicer so prejeli tov: Gutnik Ana 40 Din, Geršak Marija Stare 200 Din, Janez Josip inv. dom. Celje 184 Din, Veterinik Janez 31 Din 50 p, Golob Mihael Sevnica 17 Din 50 p, Turin Alojz, Celje 30 Din, Bevc Anton (prišel iz Nemčije) 20 Din, Frelih Ivo (za kongres) 343 Din. Perko Anton St. Jur ob Tabru 30 Din, Grešak Marija, Hrastnik 250 Din, Perko Anton St. Jur ob Taboru 150 Din, Sanda Jožef, Laško 12

Din 50 p, Čuš Franjo, Maribor 25 Din, Turin Alojz (za zdrav. spričevalo) 10 Din, Smole Franc, Slatina 31 Din 50 p. Nidorfer Helena, Žalec 150 Din, Sanda Jožef (za zdrav. spričevalo) 10 Din, Zidarič Otmar, Celje 100 Din, Gorjup Franc (za zdrav. spričevalo) 10 Din. Skrbec Anton (za spričevalo) 10 Din. Žebot Friderik inv. dom Celje 30 Din, Dobroičnik Rudolf, invl. dom 30 Din, Potočnik Antonija Celje 200 Din in Ahtik Antonija iz Lave 150 Din. Skupaj je bilo podeljeno na podporah 2065 Din.

Iz Savinske doline. Podružnici St. Peter in Braslovče vabita vse svoje člane na skupni občni zbor, ki se vrši dne 22. februarja t. l. ob 10. uri v prostorih g. Cizeja v Polzeli. Prisostvuje delegat izvršnega odbora in delegat podružnice iz Celja.

Ti dve podružnici se nameravata združiti v eno močno, katere sedež naj bi bil na Polzeli. Čim več bo navzočih tovarišev in tovarišic, tem častnejši izid bom dosegli. Neznajčno bi bilo ostati neopravičeno doma. Na ta dan lahko poveste svoje besede in iznesete svoje predloge. Poiščite v odbor može, ki bodo stali neustrašeno za vas na straži.

Oni, ki imajo že nove članske knjižice naj jih prinesejo s seboj, ker se bodo razdeljevala uverenja za vožnjo. Imejte invalidske znake, ako jih nimate jih boste lahko dobili.

Najrevnejšim se bodo razdelile tudi podpore. Čanstvo podružnic St. Peter in Braslovče pridi in pokaži, da si zvesto svoji organizaciji.

Iz Sele nad Škofjo Loko. Občni zbor podružnice se je izvršil 2. februarja t. l. pri povoljni udeležbi članstva. Prisostvoval je delegat iz Ljubljane tov. Osana, občni zbor pa je vodil tov. Markelj. Tajniško poročilo pa izkazuje pribitek 1282 Din 50 par. Po izjavi nadzornega odbora je bil izrečen absolutorij. Nov odbor je sledeči: predsednik Kovač, podpredsednik Tomažin, tajnik Orel, blag. Pirc; odbornik Srebrnjak, nam. Markelj, Tušek in Gartner. Nadzorni odbor Šorl, Buh in Žumer. Tovariš Osana je kot delegat pojasnil naš položaj in stanje z onimi famoznimi 100 milijoni. Pozival je na organizacijo, ker le skupna sila bo zboljšala položaj. Občni zbor je izrazil zahvalo delegatu in zaupanje ter priznanje izvršnemu odboru. Čuli so se ostri protesti proti demagogom in razbijalcem organizacije, ki se jejo razdor med vas.

Maribor. Nadaljevanje zadnjic prekinjenega občnega zbora se vrši dne 1. marca t. l. Članstvo se pozivlja, da se udeleži polnoštevilno občnega zbora in s svojim dostojnim, stvarnim nastopom pokaže disciplino in razumevanje za organizacijsko delo. Vsak naj stori svojo dolžnost in s tem bo veliko pripomogel do uspehov in povzdignil pomen našega prepotrebnega udruženja.

V Kranju se je vršil občni zbor dne 25. jan. t. l. Ker pa ne vemo, iz kakšnih vzrokov se ni udeležil občnega zbora celokupni odbor, se občni zbor ni izvršil. Delegat tov. Osana je občni zbor zaključil in ga preložil na poznejši čas. — Sramotno bi bilo za naše vrle Kranjčane, ako bi skušali na ta način omalovaževati naše udruženje, zato upamo, da se prihodnjic ne bo kaj takega zgodilo. Občni zbor se bo vršil dne 29. marca t. l. Tovariši in tovarišice, pokažite svojo discipliniranost in da hočete postaviti vzor podružnici, kakoršno Kranj po številu vojnih žrtev zasluži. Pridite vsi na občni zbor.

Občni zbor v Murski Soboti. Naša podružnica je imela dne 1. februarja 1925 svoj IV. redni občni zbor v prostorih gostilne »Flisare«. Otvoril ga je predsednik tov. Bokalič, ki je predstavil delegata izvršnega odbora tov. Krušiča. Poročal je o upravnem delovanju podružnice, o neuspehih pri invalidskem zakonu ter grajal malo zanimanje za organizacijo.

Tajnik in blagajnik tov. Zrinski poroča o prošnjah in številu članstva. Blagajna izkazuje pribitek 2182 Din 75 p. V imenu nadzornega odbora izjavi tov. Kaufmann, da je bilo poslovanje v popolnem redu, na kar se izreče odboru absolutorij. Delegat tov. Krušič vzbese v jedratih besedah pomen organizacije in krivice, ki se gode vojnim žrtvam. Razloži, kako nesocialno je bil razdeljen stomilijonski kredit. — Pojasni posamezne odstavke načrta novega invalidskega zakona in borbo zanj.

Odbor se je izvolil iz tovarišev: Predsednik: Bokalič, podpredsednik Düh, tajnik in blagajnik Zrinski. Namest.: Veron, Idič, Koleša; nadz. odb.: Kaufmann, Mencinger Konje; nam. Andrejčič in Banfi.

Med slučajnostmi so se slišale bridke pritožbe proti delovanju specialnih komisij, ki so

v Prekmurju skoro vse reducirale. — Tamkajšnji invalidi, vsled prilik, ki vladajo po priklopitvi Prekmurja iz gotovih vzrokov niso mogli doprinesiti zahtevanih dokumentov, vsaj v danem času ne. Zato pa so po večini predlagani za redukcijo. Ogorčenje, kakoršno vlada sedaj tamkaj, nikakor ni v ugledu in na mestu za našo novo domovino. Posebno značilno je dejstvo, da oni invalidi, ki so prišli pred varaždinsko specialno komisijo dobivajo pokojnine naprej, nasprotno pa je mariborska specialna komisija pokojnine vsem ustavila. Radi takega postopanja in neenakosti vladajo prav čudne težnje, ki niso prav nič zadovoljive. Med invalidi v Prekmurju vladajo vsakoletne želje, da bi dobili delo pri upravi veleposestva na Belju kot poljski delavci. Lani jih je uprava zvodila s praznimi obljubami in tolažbami, letos pa jim je ministrstvo za socialno politiko že obljubilo posredovanje. Prosili so tudi izvršni odbor, ki je takoj po občnem zboru interveniral na vseh merodajnih mestih, da se naši prekmurški invalidi, ki ne morejo dobiti doma zadosti kruha v prvi vrsti zaposle na Belju. Konečno je treba omeniti, da gre veliko priznanje za požrtvovalnost odboru podružnice, posebno pa tov. Bokaliču in Zrinskemu.

Poročilo iz Beltinc. Občni zbor tukajšnje podružnice se je vršil dne 1. februarja 1925 v gostilni Slavic v Lipovcih. Predsednik je po otvoritvi predlagal za predsednika občnega zbora delegata iz Ljubljane tov. Krušiča, kateri predlog je bil enoglasno sprejet. Predsednik je poročal o delovanju upravnega odbora. Tajnik je razjasnil poslovanje, predvsem o vlogah. Blagajniško stanje izkazuje gotovino 1425 Din. Predsednik nadzornega odbora tov. Uelen predlagal je predlagal absolutorij, ki je bil soglasno sprejet.

Delegat je pojasnil stanje organizacije napram razmeram ter borbo za invalidski zakon.

Nov odbor se je izvolil iz sledečih tovarišev: Predsednik Hajdinjak, podpreds. Šebjanič, tajnik in Blagajnik Rešek. Odbornika Šomen Mihael in Sraka Josip. Namestnika: Žižek, Nerat in Baša. Nadzorni odbor: Slavic, Rengen in Jerebic, nam. Matko in Antolin. Člani so enoglasno zahtevali naj bi se razdeljal zelja, ki je še vedno v rokah madžarskih grofov.

Občni zbor v Kočevju. Dne 25. januarja t. l. se je vršil v gostilniških tov. Karla Erker-ja redni letni občni zbor podružnice UVI. Udeležba je bila povoljna; prišli so tovariši in tovarišice celo iz oddaljenih vasi, ker je bilo vsled letošnje ugodne zime zelo lepo vreme. Popoldne ob 14. uri je otvoril predsednik tov. Mile občni zbor in predstavil delegata iz Ljubljane. Po dnevnem redu so se izvršila poročila tajnika, blagajnika in nadzornega odbora, nakar je bil podan odboru absolutorij. Volitev, ki se je vršila z vzklikanjem, je izbrala z večino za predsednika tov. Rusa. Ostali odbor je bil izvoljen iz tovarišev: podpredsednik tov. Metlika, tajnik tov. Potisek, blagajnik tov. Erker, odbornik tov. Majcenič. Namestniki: tov. Božič, Jakovac in Loy. Nadzorni odbor tov. Smole, Kraker in Rabič. Namestnika tov. Butina in Schauer.

Po volitvi je pojasnil delegat tov. Tome posamezna važna vprašanja organizacije in vojnih žrtev. Čule so se posebno ogorčene pritožbe nad neupravičenimi redukcijami. Za zakon, ki je tolikokrat že nesrečno propadel, se je razvil enoten protest. Proti redukciji so zahtevali, da naj izvršni odbor zbere vse podatke o reduciranih. Zahtevali so energične korake za zakon.

V Velikih Laščah je bila letos na občnem zboru podružnice manjša udeležba. Vzrok so seveda sedanje razmere. Predsednik se je pri otvoritvi spomnil umrlih članov tov. Antončiča, Grna in Debeljaka. Zborovanje je vodil delegat izvršnega odbora tov. Benedik.

Odbor je poročal o delovanju podružnice. Priredila je tombolo, ki je prinesla lep dohodek. Predsednik se je zahvalil za sodelovanje vsem, ki so pripomogli do uspeha. Tajniško poročilo se je tikalo članstva in dopisov, blagajnik pa je izkazal čistega 2911 Din.

Delegat je poročal o raznih invalidskih zadevah, posebno o zakonu, specialnih komisijah in vojnjah.

Odbor se je izvolil iz sledečih toarišev: predsednik Prijatelj, odborniki: Kos, Praznik, Novak in Prijatelj; namestniki: Gruden, Debeljak, Marolt; nadzorni odbor: Mencin, Ivančič, Peterlin; namestniki: Žužek in Garbas.

Podružnica v Kamniku je imela svoj redni občni zbor dne 1. februarja t. l. v prostorih tov. Potočnika na Grabnu. Otvoril ga je predsednik

tov. Glinšek ob pol 11. uri s pozdravom navzočih ter delegata tov. Mlekuša iz Ljubljane. Konstatiral je slabo udeležbo in zanimanje za podružnico ter sploh za vsako prireditev katerih je podružnica imela tekom leta več. Pozval je navzoče, da naj sporočijo onim, ki so ostali doma, naj se bolj zanimajo in vsijo svojo sveto dolžnost napram stanovski organizaciji, drugače bodo delali z nami različne redukcije in druge krivice.

Podružnica bi bila lahko močna, štela bi lahko nad 400 članov, tako pa jih na žalost veliko manjka. Pozval je tudi naj si člani naroče »Vojnega invalida«, ki prinaša natančna stanovska obvestila in informacije. Blagajnik je poročal o blagajniškem stanju, ki se je v letu precej zboljšalo vsled vprizoritve štirih iger. Blagajna izkazuje 1696 Din gotovine. Tajnik je pojasnil celoletno delovanje podružnice in istotako grajal premalo zanimanje članstvu ter jih pozval, da pridejo po nove članske knjižice, oziroma prinesejo popisnice in slike. Delegat iz Ljubljane je prav tehtno razložil borbo udruženja za naše pravice. Konečno je pozival na močno organizacijo. Staremu odboru je bil izrečen absolutorij, nato pa se je izvolil nov iz sledečih tovarišev: Predsednik Belin, tajnik in blagajnik Bremšak, odborniki Glinšek, Janežič, Lamberšek in Kopitar ter za sekcijo vdov Ulčar Marija in Kramar Neža. Nadorni odbor: Balanetič, Hribar in Pavlič.

Iz Krškega. V nedeljo, dne 25. januarja t. l. dopoldne se je vršil redni občni zbor »Podružnice U. V. I.« v Krškem. Udeležba je bila, kljub oddaljenosti članov, zelo povoljna iz česar sledi, da je vedno več zanimanja za invalidsko organizacijo. Izvoljeni so bili, razen par novih, vsi stari odborniki, kar je najboljši dokaz, da so vsi funkcionarji vršili vestno in pošteno naložbe jim dolžnosti ter uživajo neomejeno zaupanje svojih članov. Tudi blagajniško stanje je bilo zelo povoljno, kar je dokaz, da se se ej tudi v materialnem oziru delalo marljivo.

Konjice. Šesti redni občni zbor se je vršil dne 25. t. l. v gostilni g. Merksa. Predsednikov namestnik tov. Podlunšek je pozdravil navzoče in delegata iz Ljubljane tov. Mlekuša. Po prečitani zapisnici zadnjega občnega zbora je sledilo poročilo odbora. Delegat pa je jako obširno pojasnil položaj vojnih žrtev in udruženja. Članstvo je podelilo enoglasno zaupnico staremu odboru in predlagalo, da ostane še nadalje na čelu podružnice. Isti je sledeči in sicer iz tovarišev: Preds. Dvornik, tajnik Podlunšek, blagajnik Vau-pot, odbornika Ogrizek in Petelinek. Namestniki: tov. Višnar, Gril in Rušnik; nadzorni odbor: Mašera, Štemberger in Tratenšek, namestniki Hren in Košir. Poverjeniki: Koprivnik, Kamenik, Juhart, Hraštnik, Furman.

V Gorjah pri Bledu je imela podružnica občni zbor dne 11. jan. v sobi Bralnega društva. Vodil ga je izvoljeni tov. Jernej Cundrič poleg zapisničarja tov. Breganta in overovateljev tov. Zajca ter Vogelnika. Tajniško poročilo je pojasnilo med drugim, da je imela podružnica med letom eno javno tombolo in štiri veselice. Radi tega izkazuje blagajnikovo poročilo 5643 Din 20 p pribitka. Nov odbor sestoji iz tovarišev: predsednik tov. Cundrič, podpreds. tov. Zajc, tajnik in blagajnik tov. Peterman, odbornika tov. Lipovec in Rožič, namestnika tov. Slivnik in Avsenek ter tovarišica Pristov. Nadzorni odbor: predsednik Miha Bregant, člana Vogelnik in Ambrožič, namest. Ferjan in Šimnic.

Predsednik je priporočal članstvu, da se trdno drže organizacije ter da so naročniki glasila. Na vprašanje pojasnjuje tudi zdravljenje v Dol. Toplicah.

Pri podružnici v Radovljici se je vršil občni zbor dne 25. januarja t. l. z običajnim dnevnim redom. Vsa poročila so bila točna in popolna. Izvolil se je nav odbor iz tovarišev: preds. Jaklič, podpredsednik Pirh, tajnica in blagajnica Kralova; odborniki Anderle in Kristan, nam. Zaplotnik in Golmajer. Nadzorni odbor tovarišica Zamperlo, Kajdiž in Markelj; nam. Prešeren in Rozman. Poverjeniki: za Begunje tov. Božič, za Leše tov. Klajndinst, za Ovsice tovarišica Mohorič, za Lankovo tov. Markelj, za Kamnogorico tov. Sparovec in Ana Bevc, za Kropo tov. Ažman, za Ljubno tov. Štular, za Zabreznico tov. Robič, za Žirovnico tov. Kajdiž.

Ljubljanska podružnica je priredila dne 1. svečana t. l. pri Dev. Mariji v Polju veseloigro »Charleyeva teta«. Da je bilo mnogo zanimanja za to prireditev je pokazal ogromen obisk občinstva. Izrekamo pristrčno zahvalo v prvi vrsti našim vrlim igralcem, ki so pomagali, da se ne strašijo dela in požrtvovanosti do naših sotrpilnov. Ne bodemo delali kritike, ki jo tudi ne najdemo, ugotovljeno je in vsestransko priznано, da

je »Dramatični odsek udruženja vojnih invalidov« v Ljubljani, pod vodstvom požrtvovalnega tov. Tomca prvovrstni umetniško diletski dramatični odsek.

Prireditev nam je donesla tudi materijelno jako dovoljen uspeh, za kar izrekamo pristrčno zahvalo prečast. g. kaplanu Širaju za njegov trud in naklonjenost napram vojnim žrtvam, vodstvu papirnice v Vevčah za naklonjeni prispevek ter celokupnemu občinstvu za obilo udeležbo. — Odbor.

Občni zbor v Ribnici. Dne 25. jan. t. l. je imela tukajšnja podružnica svoj redni občni zbor v navzočnosti del. tov. Benedika iz Ljubljane. Udeležba ni bila dovoljna. Po otvoritvi, katero je izvršil predst. tov. Škrabec ob 14. uri, je prevzel predsedstvo obč. zbora tov. Rus. Tov. Škrabec je povdarjal kako je odbor vestno in točno deloval, vendar pa ni pokazal pravega zanimanja nadzorni odbor. Tov. Tanko je poročal, da je bilo odposlanih in prejetih 270 dopisov, kar je dalo precej dela tajništvu in za kar gre zasluga preds. tov. Škrabcu, ki je povečini sam vršil tajniške posle. Blagajna izkazuje čistega 641 Din 45 p. Poleg tega pa je naloženega za spomenik padlim žrtvam skupaj 5809 Din 30 p. Delegat iz Ljubljane je poročal o redukcijah, obnovah, o voznjah, povišicah pokojnin in delu za zakon.

Izvoljen je bil stari upravni odbor, nadzorni pa popolnoma nov. V nadzorni odbor so izvoljeni: to. Kaplan, Dejak in Rus; namestniki Lesar in Oblak. Tov. Škrabec želi, da bi vdove po padlih, ki imajo posestva malo več prispevale za spomenik padlim, vsaj toliko, kolikor bi znašali pogrebni stroški, ako bi doma umrli.

Uradni del.

Opr. štev. 6093.

V Ljubljani, 30. januarja 1925.

OKROŽNICA

vsem podružnicam Udruženja vojnih invalidov področja Izvršnega odbora v Ljubljani.

Ministrstvo saobračaja je z rešenjem z dne 17. januarja 1925 S. M. br. 905 dovolilo trikratno polovično vožnjo pod istimi pogoji kot doslej. Ker Izvršnemu odboru letos ni mogoče, da bi razdeljeval letna poverjenja, bodo prevzele ta posel podružnice in sicer vsaka za svoje področje. Zato se izdajajo sledeča navodila:

Letna uverjenja se pošljejo podružnicam priporočeno. Čim jih prejmejo, naj jih takoj preštejejo ter pošljejo izvršnemu odboru potrdila o prejemu.

Predno jih začno izdajati naj napravijo se-zname po sledečem vzorcu:

Tek. štev.	Ime in priimek	Številka članske knjižice	Številka uverjenja	Podpis prejemnika
1	2	3	4	5

Tekočih števil je toliko, kolikor prejme podružnica uverenj. Ako prejme podružnica 50 uverenj, tedaj bo tekočih števil 1—50. Ako jih prejme še kaj naknadno, tedaj se vpišejo naknadne številke posebej od 1 naprej. V drugo kolono se vpiše čitljivo ime in priimek onega, kateremu se je izdalo uverjenje, v tretjo pa številko članske knjižice. V četrto kolono naj se vpiše številka izdanega uverjenja (registra broj). Te številke ne tečejo pri vsaki podružnici posebej, temveč za celo Slovenijo in začne ter jenja vsaka podružnica pri gotovem naznačenem številu. Sicer bodo pa te številke že na uverjenjih. V peto kolono naj se vsak prejemnik podpiše.

Na uverjenje, ki se izda, naj se vpiše datum izdaje in številka invalidske knjižice. Ker ima izvršni odbor momentano samo gotovo število uverenj na razpolago, jih podružnicam pošlje le toliko, kolikor jih bodo za prvo silo rabile. Ko izdajo podružnice vsa uverjenja, naj vpošljejo po dva prepisa seznamov in zaprosijo za druga. Izrečno se povdarja, da se drugih uverenj ne bo prej poslalo, dokler se ne vpošlje seznam prejetih in izdanih.

Podružnice smejo izdati uverjenja le onim, ki posedujejo že nove članske knjižice s slikami in ki so plačali članarino. V knjižici na strani 16

naj se označi, da je uverjenje za l. 1925 izdano. Nihče ne sme prejeti uverjenja dvakrat, zato se mora strogo paziti pri izdajanju na navodila. Čim se bo zgodila kaka nerednost pri izdajanju, posebno če bo kdo prejel po več uverenj, lahko ministrstvo ukine ugodnost, poleg tega dotične kaznuje.

Ako katera izmed podružnic ne razume postopanja pri izdajanju, naj prosí Izvršni odbor za pojasnilo.

Za Izvršni odbor:

Tajnik: Krušič I. r.

Predsednik: Štefe I. r.

Razpisana mesta.

Iz Uradnih listov št. 14 in 15:

Pri velikem županu in pri srezkih poglavarjih v mariborski oblasti se razpisujejo štiri mesta uradnikov III. kategorije 4. in 3. skupine.

Za mesta se zahteva dovršene 4 razrede srednje, ali meščanske šole, ali pred letom 1922 izvršene 3 razredne meščanske šole ali pa nižja strokovna šola.

Prošnje je vlagati na g. velikega župana v Mariboru do 25. februarja t. l.

Pri okrožne msodišču v Celju je oddati mesto sodnega sluga.

Prošnje je vlagati do 25. marca 1925.

Natečaji:

V Uradnem listu št. 15 so sledeči natečaji za restavracije:

1. za okrepčevalnico na kolodvoru na Rakeku v lesenem paviljonu, ki se prepusti v uporabo za dobo enega leta in sicer od 1. V. 1925. do konca aprila 1926.

Ponudbe k št. 61.008/VI-25 za kolodvorsko okrepčevalnico na Rakeku do dne 21. marca t. l. direktiji drž. železnic v Ljubljani taksirane s kolkom za 100 Din.

2. za okrepčevalnico na postaji Grosuplje za isto dobo kakor ad 1. odda se točilnica, kuhinja, klet shramba, podstrešje, drvarnica in dve sobi za stanovanje.

Ponudbe k št. 61.009/VI-25 za kolodvorsko okrepčevalnico na Grosupljem do 20. III. t. l. taksirane s 100 Din.

3. za kolodvorsko okrepčevalnico v Grobelnem za dobo kakor ad 1. Za uporabo je kiosk v zaprti verandi postaje. Ponudbe k št. 61.010 VI. 25 za kol. okrepčevalnico v Grobelnem do 20. III. t. l. taksirane s 100 Din.

4. za kolodvorsko okrepčevalnico v Velenju za dobo, kakor ad 1. Za uporabo je lesena lopica na peronu. Ponudbe k št. 61.011/VI-25 za kol. okrepčevalnico v Velenju do 21. marca t. l. taksirane s 100 Din.

5. za kolodvorsko restavracijo na Jesenicah za dobo kakor ad 1. V uporabo se vzamejo jedilnice I., II. in III. razreda, posebna soba, kuhinja, shramba, prostor za pomivanje, klet, podstrešje in dvorišče. — Stanovanje obstoji iz 3 sob, kuhinje in pretiklin. — Ponudbe pod št. 61.012/II-25 za kolodvorsko restavracijo na Jesenicah do 20./III. 1925. taksirane s 100 Din. Vadij do 19. III. t. l. 500 Din.

6. za kolodvorsko restavracijo v Novem mestu za dobo kakor ad 1. V uporabo se dobi točilnica, soba, kuhinja, klet, shramba in 2 sobi za stanovanje.

Ponudbe k št. 61.679/VII-25 za kolodvorsko restavracijo v Novem mestu do 21. marca t. l. taksirane s 500 Din. Vadij 500 Din.

Eventuelni prosilci dobe natančnejše podatke v pisarni izvršnega odbora.

Razpis mesta v Kranju. Izvršni odbor razpisuje za podružnico v Kranju mesto pisarniške moči, ki bi po kaki 2 uri na dan opravljala pisarniške posle podružnice. Mesto bi bilo najprikladnejše za kakega vpokojenca, kateri bi proti primernemu honorarju opravljal to službo. Ponudbe je vlagati pismeno do konca februarja t. l. Vpoštevajo se bo le prosilce, ki stanujejo v Kranju.

Licitacija restavracije. Subotiška direkcija državnih železnic vrši dne 26. februarja 1925 ob 11. uri licitacijo glede prevzema restavracije v Brodu. Zakup traja 5 let. Ponudbe se taksirajo s 10 Din pod naslovom »Ponuda za zakup restavracije u Brodu k broju 35876 iz 1924. god. od ponudalca I. I. Položiti je dokument o sposobnosti, o plačanih davkih in o moralnem življenju.

Odgovorni urednik: Ivan Vuk.

Tisk tiskarne Makso Hrovatin, Ljubljana.